

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XI. ročník
číslo 1/2013

Kríž je najkrajšia a najistejšia cesta do neba.

Šírimo za
dopravovolný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Čo nás čaká v roku
2013?
strana 3

Otázočky

Rozhovor s otcom
biskupom
strana 4-7

Týka sa nás

Rozdelený svet
strana 8-10

Zaujalo nás

Bol raz jeden kráľ ...
strana 11

Zamyslenie

DOMOV - Môj dom -
Môj hrad!
strana 12

Zo života svätých

Panna Mária
Bohorodička
strana 13

Detské okienko

strana 14-15

Vybrali sme pre vás

Knižné novinky z
edície YOUCAT
strana 16

Farská kronika

od 21.11. do 11.12.2012

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatostou
krstu začlenili:

Samuel Adamec
Sebastián Fischer

S nádejou na večný život
sme odprevadili:

Stanislav Skladaný, 66 r.

Novoročný vinš

Traja králi prišli k vám, šťastie, zdravie vinšovať vám. Šťastie, zdravie dlhé roky, zdáleka sú naše kroky. Keď sme do Betlema prišli, Ježiška sme hned' tam našli. On sa v chudobe narodil a sám po spievani chodil. My tiež, takí ponížení, prosíme si odpustenie, že sme prišli vás unúvať a Nový rok zavinšovať. Daj vám Pán Boh zdravie, šťastie, hojné Božské požehnanie. Jak na roli, tak na statku, na lúkach i na pasienku. A po smrti večné nebe, nech vás vezme Pán Boh k sebe.

Požehnaný a milostiplný rok vám vyprosuje redakcia časopisu.

Liturgický kalendár

- 1.1. - Panny Márie Bohorodičky
- 6.1. - Zjavenie Pána (Troc kráľov)
- 13.1. - Nedele krstu Krista Pána
- 20.1. - 2. nedele v cezročnom období
- 27.1. - 3. nedele v cezročnom období

Čo nás čaká v roku 2013?

Touto otázkou sa niekedy zapodieva naša myseľ na prelome rokov. Možno máme obavu z toho čo bude, alebo sa bojíme ľažkostí, ktoré by mohli prísť. Niekoľko čaká dôležitú zmienu či posun v práci. Možno sa pripravujeme na veľké a zodpovedné rozhodnutie. Vie niekoľko z nás popísť, čo ho čaká v nasledujúcim roku? Je táto otázka nezmyselná, keď nevieme na ňu odpovedať?

Aká je pravda? Vianočná októba nám ponúka viac pohľadov na pravdu. Jeden z nich má meno: Emanuel. Znamená to Boh s nami. Nič nové. Dôležité je ale to, že to nie je len pohľad na pravdu, ale princíp nášho života. **Boh je stále so mnou!** Nie s ľudstvom, nie s celým stvorením (hoci aj s ním), ale predovšetkým a úplne jedinečným spôsobom so mnou! A túto pravdu sa potrebujeme naučiť prezívať vierou.

„Viera nespočíva v potvrdení, že Boh existuje, ale v dôvere, že Božia láska nás robí účastními na Jeho večnom živote“ (Vatikánsky rozhlas). Písmo hovorí, že „aj diabli veria, a trasú sal“ (Jak 3,19b) Nič zo svojej viery nemajú, lebo Boh nie je s nimi.

Pán Boh je s nami stále, aby nás viedol, usmerňoval, chránil, potešoval, uzdravoval, aby sa s nami smial i plakal ... Aby „**nám daroval všetko, čo treba pre život**“ (2 Pt 1,3). Možno si to niekedy predstavujeme, že Boh nám všetko dal akoby vopred, do zásoby, a teraz len pozoruje a kontroluje, ako Jeho dary používame. Boh nám v každej chvíli dáva všetko potrebné. Je s nami.

Sv. Ján Chryzostom v jednom zo svojich komentárov hovorí: „Čo ti chýba? Stal si sa nesmrteľným, stal si sa slobodným, stal si sa synom, stal si sa spravodlivým, stal si sa bratom, stal si sa spoludedičom, s Kristom kraľuješ, s Kristom si oslávený. Všetko sme

dostali - a ako je napísané - „akože by nám s ním nedaroval všetko?“ (Rim 8,32). Čo ti chýba?“

A keďže On je náš Stvoriteľ, **veľmi dobré vie, čo potrebujeme** práve pre tú chvíľu, ktorú prežívame. Dáva nám všetko potrebné. Aj keď sa nám to nemusí páčiť. Ale prijmime to ako dar Jeho pozornosti voči nám, ako prejav lásky. Ako Jeho vôľu.

Benedikt XVI. v jednom svojom príhovore povedal: *Viera je „zmenou mentality“, pretože Boh, ktorý sa zjavil v Kristovi a oznámil svoj plán lásky, nás pritahuje k sebe, stáva sa zmyslom života, skalou, na ktorej je možné nájsť stabilitu.*

Viera je spôsob prijatia pohľadu Boha na realitu, dovoliac, aby nás On viedol svojím slovom a sviatostami, aby sme chápali čo máme robiť, akou cestou sa vydať, ako žiť.

Tieto slová nás môžu priviesť k tomu, prečo nikdy nevieme, ani nebudeme vedieť odpoveď na otázku: Čo nás čaká v roku 2013? Lebo otázka je zle formulovaná. Správna otázka znie: **Kto nás čaká v roku 2013? V roku 2013 nás čaká milujúci Boh!** Hovorí nám o tom Sv. písmo, stvorenie, svedectvá svätých, povzbudenia pápežov, ale hlavne osobná skúsenosť z viery. Boh je s nami, On nás čaká v roku 2013. Je to výzva a ponuka do nového roku pre celé naše Partizánske, pre každého jedného z nás.

Požehnané dni vám praje

Miroslav Baláž
dekan - farár

Rozhovor s otcom biskupom

Milí veriaci,
farské časopisy v našej **banskobystrickej diecéze** dostali fantastickú možnosť klášťotázky nášmu novému otcovi **biskupovi Mons. Mariánovi Chovancovi**. Jeho odpoveďami na naše otázky ho chceme **predstaviť** aj ostatným veriacim a bližšie ho spoznať.

Čo bude Vašou prioritou po prevzatí diecézy?

K prvým úlohám každého „nového“ - či biskupa, či kňaza, či iného vedúceho - patrí oboznámenie sa s celkovou situáciou. Predsa nezačíname z ničoho. Naša Banskobystrická diecéza má vo mne už šestnásteho biskupa a má rozvinuté viaceré pastoračné aktivity. Mojím cieľom je dobre tieto aktivity spoznať a nadviazať na všetko pekné a bohumilé, čo urobili moji predchodcovia.

K tomuto spoznávaniu diecézy si musím čo najskôr vybrať najbližších spolupracovníkov, ktorí budú ochotní pomáhať mi.

Aké sú Vaše plány s našou diecézou?

Rád by som zrealizoval všetko, čo odo mňa očakáva Pán Boh, Matka Cirkev a naši veriaci. Najprv musím našu

diecézu dobre spoznať a až potom môžem hovoriť o nejakých konkrétnostiach.

Po prevzatí diecézy budeme čoskoro sláviť Vianoce. Čo by ste k tomuto sviatku odkázali čitateľom farských časopisov?

Vianoce sú nádherné a hlboko duchovné sviatky. Svätý Otec Benedikt

XVI. v encyklike *Spe salvi* napísal, že naša prítomnosť by bola neznesiteľná, keby sa budúcnosť nejavila ako pozitívna skutočnosť. A práve o toto, o budúcnosť na Vianoce ide: sám Boh prišiel medzi nás vo svojom vtelenom Synovi, aby sme mali pozitívnu budúcnosť - večnosť. Ježiš je jediná absolútна nádej sveta; je nádejou

každého, kto dovolí, aby sa narodil aj v jeho srdci. Toto na Vianoce vyprosujem a želám všetkým - nech sa Pán Ježiš narodí v ich srdci!

Znenie Vášho hesla je verejne známe; čo sa za ním konkrétnie skrýva?

Za mojím heslom sa skrýva moja odpoveď na Božie (kňazské) povolenie: Pán Ježiš pre mňa zomrel - ja chcem pre Noho žiť. Preto chcem v Duchu - i podľa vzoru sv. Pavla apoštola - „vydať všetko“ za Božie kráľovstvo.

Mohli by ste nám popísať Váš biskupský erb? So zmenou biskupskej služby ho budete dopĺňať?

Biskupský erb sa robí podľa hesla. Mojím biskupským heslom je myšlienka sv. Pavla apoštola - „Všetko vydám za vaše duše“ (na znaku je táto obeta vyjadrená historickým mačianskym krížom a veľkonočným baránkom). Je to univerzálne heslo veľkého apoštola. Sv. Pavol s ním preprotoval mnohé krajiny, evanjelizoval početné národy a stále bolo aktuálne. S týmto heslom som už dlhodobo vnútorne spojený, a preto nevidím dôvod, aby som ho menil. A keďže od hesla sa odvíja aj môj znak, netreba meniť ani ten. Je však pravda, že nepoznám všetky predpisy týkajúce sa tejto otázky. V tom prípade, že by bolo nutné, aby som svoj znak menil, dopĺňal - v tom prípade by som to urobil.

Čo ste si najviac vážili na osobnosti Vášho predchodcu, otca biskupa R. Baláža?

Mons. Rudolfa Baláža som ako biskup stretol prvý raz v r. 1999. On bol vtedy predseda KBS a on mňa, ako začínajúceho biskupa, oficiálne „prijal do konferencie“. Oňom bolo známe, že sa vedel zastať mladších biskupov - a to aj pomocných. Viacerí o tom s vďačnosťou hovoria. To som si naňom najviac vážil.

Čo Vás priviedlo k tomu, aby ste sa stali kňazom?

Narodil som sa v Trenčíne ako tretí zo štyroch detí. Vyrastal som v meste na sídlisku Soblahovská a nedaleko od nás

bolo vojenské letisko (LOT). Ako chlapci sme obdivovali stíhačky, vrtuľníky, vetrone, parašutistov ... a aj ja som vtedy chcel byť letcom (a ešte všeličím iným).

Avšak od malička som bol vychovávaný nábožensky. Obaja moji rodičia boli praktickí veriaci katolíci, najmä vnímaná a obetává mama. Starostlivý otec však dokázal k mojej výchove pridať svoj dôležitý a nenahraditeľný diel. A v našom kostole pri pravidelnom miništrowaní mi Pán dal svoje povolanie. Kňazské povolanie je Božím darom a rodičia mohli urobiť len to, že tento dar podporovali a neprekážali mu. Myslím si, že obaja boli veľmi radi, keď si ma Pán povolal a stal som sa kňazom.

V kňazskom seminári ste boli ešte za totality, bolo to náročné?

Každá doba má svoje pozitíva i negatíva. Pozitívne vtedy bolo to, že sme vedeli, „kto je proti nám“. Ateistický tlak dokázal mnohých ľudí zoceliť a zušľachtiť. Zo seminára v Bratislave vyšlo mnoho dobrých kňazov. Negatívne bolo, že o osude seminaristu či kňaza nerozhodoval legítimný cirkevný predstavený, ale nejaký štátny úradník. V takom prípade sa človek cítil (ľudsky) bezmocný a to bolo naozaj náročné.

Ktoré obdobie vašej kňazskej služby považujete za najnáročnejšie a prečo?

Som rád, že som Kristovým kňazom. Vyslovene kňazské služby - svätá omša, vysluhovanie sviatostí, kázanie,

vyučovanie náboženstva - mi vždy robili radosť. Tým však nechcem povedať, že nikdy neboli ľažkosti. Boli. A keď mám určiť obdobie, kedy najviac - tak zväčša na začiatku. Prečo? Kňazská práca je taká špecifická a hlboko ľudská (lebo sa nadprirodzene dotýka ľudskej duše), že nemôže byť bez vzájomnej dôvery. A dôvera sa nedá prikázať či nariadiť. Dôvera je veľmi krehký a pomaly rastúci kvet.

Akou formou si predstavujete spoluprácu s mládežou v diecéze?

Práca s mládežou je v našej diecéze dobre rozbehnutá. Najprv podrobnejšie spoznám všetky jej formy a až potom môžem vstúpiť do procesu jej dotvárania - čo vyzdvihnuť a posilniť, alebo čo vyniechať.

Čím vám môžeme byť nápomocní?

Od veriacich žiadam (prosim) veľmi veľa: žiť kresťansky, teda podľa svojej viery - doma, v škole, na pracovisku, na ulici, na dovolenke ... Okrem toho prosim o modlitby a obety ... A napokon pozývam všetkých, ktorí v sebe cítia Božie povolenie, aby ho v Cirkvi aj realizovali: apoštolát, katechéza, rehoľa, sekulárny inštitút, kňazstvo.

Tým všetkým mi veľmi pomôžete v plnení mojich biskupských úloh. Už vopred vám vyslovujem úprimné Pán Boh zaplať.

Ktoré knihy patria k Vašej obľúbenej literatúre?

Všetky dobré ... Odmalička, asi od dvanásťich rokov, sa čítanie stalo mojom

záľubou. Niečo musím čítať z povinnosti, niečo z potreby (teológia - z nej ma najviac zaujíma dogmatika) a niečo zo záľuby. Zo záľuby čítam knihy Dostojevského, Tolstoja, Cronina, Foglara ...

Pri čom (kom) si najlepšie oddýchnete?

Rád relaxujem v užšom kruhu - najmä so súrodencami a ich rodinami (mám jedenásť synovcov a neterí; najstarší synovec má 31 rokov a najmladší má jeden rok) a potom aj sám. Okrem tohto spoločenstva rád čítam a relaxujem turistikou, plávaním alebo behaním.

Aké miesto má vo Vašom živote humor?

Myslím si, že také, ako má mať. Nie som zabávač, ale dobrú zábavu, v ktorej vládne povznášajúci humor, oceňujem a mám rád.

Môžete čitateľom prezradíť, aké je Vaše obľúbené jedlo?

Mám dobrého lekára, ktorý mi zatiaľ nepredpísal žiadnu diétu, a tak zjem všetko (jedlé). Neviem, či tu môžem meno môjho lekára prezradiť (či by zvládol ten nával nových pacientov a či by to nebola nedovolená reklama), a preto o tom radšej pomlčím.

Napísali ste prácu o spôsoboch zjavovania sa Boha človeku. Akými spôsobmi by ste radi „zjavovali“ človeku Boha? (Ako vnímate osobu P. Emila Krapku, SJ?)

Podľa významného slovenského dogmatika, P. Emila Krapku, SJ (ktorého si vážim pre jeho vysokú odbornosť a osobnú zrelosť), sú štyri cesty, ktorými sa Boh zjavuje človeku: cez stvorený svet, cez Božie slovo a čin, v dejinách a v Ježišovi Kristovi.

Stvorený svet - jeho makro i mikro kozmos, živé i neživé bytosti, jeho neobyčajne jemné a presné súvislosti - je prvá a najprístupnejšia cesta k Tvorcovi. Stvorenie však nie je jednorázový a už dávno ukončený čin. Stvorenie je proces siahajúci od počiatku stvorenstva až do jeho definitívneho konca. Filozoficky najľahšie putovanie „cez stvorenie k Pôvodcovi“ vedie po zákone príčinnosti, ktorý privádza k prvej nezapríčinenej Príčine.

Druhou cestou je Božie slovo a čin. Je to nadprirodzená cesta k Bohu. Jej nadprirodzenosť tkvie „v iniciatíve zhora“, v Bohu, ktorý sa zjavuje. Jeho ukádzanie sa už nemožno vyčítať zo stvoreného sveta a nie je, ako také, prístupné prirodzenému poznaniu.

Tretia cesta sú dejiny ľudstva a sveta. Človek, ktorý je nielen rozumný živočích, ale je ešte viac, „živá bytosť schopná zbožštenia“, má podstatný rozmer dejinnosti. Ukazuje sa, že človek - ako človek - nekoná iba silou prírodnej príčinnosti, ale aj silou svojho slobodného rozhodnutia, a tak tvorí dejiny. Prameňom jeho „dejinnosti“ je teda jeho duch. Človek si uvedomuje „čo je“ a pamäta si „čo bolo“ - a denne sa rozhoduje. Uvažujúc poznáva dejiny ľudstva a sveta a nachádza v nich Božiu

rukou, ktorá tieto dejiny pretvára na dejiny spásy.

Štvrtá cesta zjavovania sa Boha je najimpozantnejšia. Boh sa zjavil svetu v Ježišovi Kristovi, keď v plnosti času a z lásky posal na svet svojho jednorodeného a milovaného Syna. Tým urobil najväčší krok priblíženia sa ľudstvu. Vo všeobecnosti platí, že ak Kristus spôsobuje niečo, čo prevyšuje ľudské schopnosti, musí sa považovať za kohosi, kto prevyšuje človeka.

História spoznáva tieto neobyčajné skutočnosti:

1. Rozšírenie a trvanie kresťanstva (bez materiálnej a mocenskej základne).
2. Obdivuhodné hrdinstvo kresťanských mučeníkov (dobrovoľne a pokojne).
3. Neustála a mimoriadne veľká láska ku Kristovi.
4. Stála a nevysvetliteľná nenávist voči Kristovi.

Na základe týchto skutočností, ktoré sú neobyčajné a spôsobené Kristom, rozumný človek môže odôvodnenie povedať, že Ježiš Kristus je viac ako človek. Veď nikdy sa nijaký fyzicky a psychicky zdravý človek nevyhlásil za Boha tak, že by mu dlhé stáročia verili milióny ľudí ako Ježišovi. Zjavenie Boha v Ježišovi Kristovi je najkrajšia a zároveň nadprirodzená cesta k Pánu Bohu.

Ja, ako veriaci človek a biskup, chcem všemožne napomáhať blížnym, aby správne porozumeli týmto cestám a prijali toto Božie „ukazovanie sa svetu“, čiže svetlo viery.

Ďakujeme za odpovede otcovi biskupovi

Rozdelený svet

Zmenšená zemeguľa

Svet sa v posledných desaťročiach akoby zmenšíl. Objem prepravy nákladov a ľudí cez kontinenty sa niekoľkonásobne zvýšil a zrýchliл. Dnes sme ešte doma a zajtra už môžeme byť napríklad v Kanade na pobreží Pacifiku. Konzumujeme čínske mäso a americkú ryžu, zvieratá kŕmime kanadskou kukuricou a brazílskou sójou, nie je žiadnym problémom cez internetový

TÝKA SA NÁS

obchod objednať čokoľvek z akejkoľvek časti sveta. Medzikontinentálne firemné videokonferencie, telefónne rozhovory s prenosom obrazu, rýchle až bleskové dorozumievanie sa, prenos informácií, o akej ešte pred párom desaťročiami nikto ani nesníval. Naozaj, svet sa akoby zmenšíl. Zmenšili sa aj vzdialosti medzi nami? Máme k sebe naozaj bližšie? Žiaľ, mám silný pocit, že je to opačne.

Máme svoje bubliny

Napriek tomuto zdanlivému zblížovaniu paradoxne ľudia „idú od seba“ a svet sa javí stále viac roztrieštený. Nechávame sa dobrovoľne, nadopovaní dávkou adrenalínu, rozdeľovať tzv. mienkotvorcami, ktorí s radosťou triestia akokoľvek spoločenstvo. Následne stále komplikovanejšie nachádzame s inými spoločné témy: chudobnejší s majetnejšími, veriaci s neveriacimi, zdraví s chorými, bezdetní s viacdetskými, deti s dospelými ... Vieme komunikovať tak akurát na tému našich profesii a našich vlastných potrieb. Iné bežné témy zvládame zložito a už sa ani nesnažíme skrývať svoj nezáujem. Budujeme svoje bubliny, v ktorých takto osamotení často nezvládame úskalia života, no utvrdzujeme sa v sebakkame, že takto bezpečne zabarikádovaní si sami vystačíme. Naše ťažkosti a starosti, skryté vo vlastnej bubline, sú častým zdôvodnením nezáujimu o iných ľudí, iné témy a okolie. Nemáme záujem o to, čo nevlastníme a čo sa nás bytosťne netýka. Vo svojom omyle sa dostávame niekde úplne mimo svojej podstaty a poslania. Iní neexistujú - blížni a žiaľ, mnohokrát aj tí najbližší, sa vytrácajú z nášho portfólia. Naozaj, úprimná česť výnimkám, pre ktoré to neplatí.

Priestor pre evanjelizáciu, alebo „Keď nájdeme blížneho, nájdeme vieri a nájdeme aj Boha“

Mimochodom, spomínaný G. K. Chesterton, spisovateľ a konvertita na katolícku vieru, je považovaný za príkladného evanjelizátora, pretože vedel komplexne pozerať na svet a ľudí ako na Božie dielo, a preto vedel písť na akúkoľvek tému a nadviazať spojenie s akýmkoľvek publikom. Nedávno som sa stretol s takouto jeho myšlienkovou:

„Jednou z veľkých slabín súčasného sveta je, že ako keby existovali dve veľké skupiny ľudí. Prvou je „skupina teoretikov“, ktorá sa stará iba o hľadanie pravdy a dohliada na správne učenie a druhú skupinu tvoria ľudia, ktorým leží na srdci najmä láska k blížnemu a milosrdenstvo v praxi. Zdanlivo je všetko v poriadku, pretože každý sa angažuje v oblasti,

ktorá je mu bližšia a produkty ich úsilia sú dobré, ale osamotené. Veľkým problémom totiž je, že tieto skupiny (teda aj jednotlivci) nevedia medzi sebou komunikovať a nedokážu tieto dva prístupy prepojiť.“

Toto možno platí pre čisto profánný svet, ale pre veriaceho kresťana by to určite platiť nemalo. On totiž cez učenie Cirkvi dospieva k pravde, ktorej plodom je aj rozdávanie seba samého v prospech blížneho.

TÝKA SA NÁS

Je nepochopiteľné, ako sa svet roztriešil. Už G. K. Chesterton, ktorý žil na prelome 19. a 20. storočia, toto vnímal, keď na túto tému povedal : „Moderný svet sa stal jedným divokým rozvodovým súdom, kde bolo všetko oddelené od všetkého.“ Ako je na tom svet teraz, po takmer sto rokoch?

Naozaj, stratili sme komplexný pohľad na svet ako dielo Stvoriteľa, kde všetko do seba nádherne zapadá? Človek vo svojej povýšenosti začal vylepšovať nevylepšiteľné. Veriaci ľudia boli zahnaní (nechávajú sa dobrovoľne zaháňať ?) do vlastného úzkeho priestoru s „vedeckým“ zdôvodnením, že náboženstvo nemá žiadny súvis s politikou, riadením spoločnosti alebo ekonómiou. Ale pravdou je presný opak. Humanitné vedy vraj nemajú nič spoločného s prírodnými, exaktnými vedami a veda samotná vraj nemá súvis s umením. Opak je ale pravdou.

Aj ľudia ako vrchol stvoriteľského diela sú stvorení pre harmonické spoločenstvo, pretože všetci nádherne „do seba zapadáme“. Vytváranie vlastných, nepreniknuteľných bublín, bez výhľadu na okolie, nemôže byť teda v súlade s Božím dielom.

Situácia v Partizánskom

Pomerne pesimisticky vykreslený úvod tohto článku v žiadnom prípade nevylučuje množstvo tých, ktorí presmerovali svoje pohľady na svoje okolie, dokázali sa odpútať od seba samého a venujú poriadny kus svojho života nielen sebe. Aj na Slovensku nájdeme veľa kresťanských príkladov, kde jednotlivci a následne celé kolektívy „objavili“ svoje okolie a v ňom svojich blížnych. Dobrovoľnou obetavou prácou sa sami posilňujú vo viere, nachádzajú tu zmysel svojho života a samotného Boha a odovzdávajú ho tým, o ktorých sa starajú.

TÝKA SA NÁS

Najčastejšie s a s týmito aktivitami stretnáme v mnohých farských charitách, pracujúcich na báze dobrovoľnosti. Na Slovensku je ich neúrekom, fungujú prakticky vo všetkých mestách, ale aj menších, alebo prímestských farnostach (Likavka, Rabča, Žilina-Solinky, Prešov-Sekčov, Bratislava-Vrakuňa, Vrútky, Fiľakovo ...) Organizovanú charitatívnu činnosť pod hlavičkou farnosti nachádzame aj vo všetkých okolitých mestách (Topoľčany, Prievidza, Bánovce nad Bebravou).

Namieste je logická otázka: „Kde sa podela organizovaná charitatívna aktivita v meste Partizánske?“ Naše mesto vdaka finančnej a morálnej podpore diecéznej charity, miestneho

dekana a obetavých jednotlivcov, bolo dlhé roky charakteristické kvalitnou a organizovanou charitatívou činnosťou. Potom, čo diecézna charita prestala mať záujem o svoju pobočku v Partizánskom, sa organizovačka charity z mesta vytratila. Som presvedčený, že obnovenie charitatívnej činnosti v Partizánskom, možno aj vo väčších rozmeroch a širšom zábere aktivít, nie je v prvom rade otázkou financií. Tie sa väčšinou nájdu, pokiaľ existuje dobrá myšlienka a zapálení ľudia. Navyše, v našom meste máme historické, ale aj

reálne predpoklady, ktoré spočívajú v skúsených ľuďoch a existujúcom „**Dome charity**“ (pre ktorý sa momentálne hľadá zmysluplné využitie). Obnova dobrovoľnej činnosti v prospech blízneho a okolia je ale predovšetkým o pozitívnej odpovedi jednotlivcov na výzvu pomáhať všade a každému, kde je to potrebné. Som presvedčený, že ochotných dobrovoľníkov je v našom meste neúrekom.

Andrej Bezák

Bol raz jeden kráľ ...

Bol raz jeden kráľ, ktorý mal štyri manželky. Najviac miloval štvrtú ženu. Obliekal ju do drahých šiat a staral sa o ňu ako najlepšie vedel. Vždy dostávala to najlepšie.

Svoju tretiu ženu tiež veľmi ľúbil a vždy sa ňou chválil pred inými kráľmi, hoci sa bál, že ho jedného dňa opustí a uprednostní niekoho iného.

Rád mal aj svoju druhú ženu. Jej sa mohol so všetkým zdôveriť, pretože vždy k nemu bola milá, pozorná, trpezlivá. Zakaždým, keď mal problémy, sa jej zveril a ona bola jeho oporou v ťažkých chvíľach.

Prvá kráľova žena bola verná partnerka a významne prispela k zveľadeniu kráľovho bohatstva. Kráľ ju však nemal veľmi rád, málokedy si ju všimol, hoci ona mu prejavovala vrúcnu a oddanú lásku.

Jedného dňa kráľ ochorel. Bola to nevyliečiteľná choroba. Kráľ pochopil, že na zemi mu neostáva veľa času. Premýšľal o svojom živote a keďže na druhej strane nechcel byť sám, rozhodol sa, že so sebou zoberie aj svoje ženy. Mám štyri ženy, rozmyšľal, keď zomriem, určite nebudem sám. No potreboval, aby ženy s jeho plánom súhlasili. Zavolal svoju štvrtú ženu a povedal jej: „Teba som miloval najviac zo všetkých. Obliekal som ťa do najkrajších šiat a staral sa o teba celý život. Teraz odchádzam. Chceš ísť so mnou?“ Žena odvrkla: „Nikdy! Čo ti to zišlo na um?“ Otočila sa mu chrbotom a bez rozlúčky odišla. Jej odpoveď sa ako ostrý nôž zaryla do kráľovho srdca. Ale ešte mal nádej. Pozval svoju tretiu ženu a povedal jej: „Miloval som ťa celý život. Teraz zomieram, chceš ísť so mnou?“ Ale aj ona ho odbila: „Nechcem! Život je príliš krásny.

Ked' zomrieš, znova sa vydám.“ Kráľovo srdce sa zachvelo, ale všetko ešte nebolo stratené, veď mal aj druhú ženu, ktorá vždy bola pri ňom, keď potreboval pomoc a útechu. Povedal jej: „Keď som potreboval pomoc, zakaždým som sa obrátil na teba a ty si v ťažkých chvíľach vždy stála pri mne. Teraz umieram, pôjdeš aspoň ty so mnou?“ No ani ona nevyplnila jeho želanie. „Ľutujem,“ povedala, „ale tentoraz ti nemôžem pomôcť. Jediné, čo pre teba môžem urobiť, je to, že ťa pochovám.“ Kráľ zbledol od veľkej bolesti, ktorú v ňom vyvolalo sklamanie. No skôr, ako vydýhol, začul hlas: „Ja ťa budem nasledovať všade, kamkoľvek pôjdeš.“ Kráľ z posledných sín zdvihol hlavu a ledva spoznal svoju prvú ženu. Bola veľmi chudá, v roztrhaných handrách, pretože sa o ňu nestaral. Kráľ s lútostou a plačom povedal: „Mal som sa o teba viac starať a chrániť ťa, pretože ty jediná si mi dala šancu.“

Každý z nás má vo svojom živote štyri manželky: Štvrtá žena je naše telo, ktoré nás opustí, keď zomrieme, hoci sme sa oň toľko starali a skrášľovali ho. Tretia žena je všetko to, čo vlastníme, naše spoločenské postavenie a materiálne hodnoty. Keď zomrieme, všetko zostane iným. Druhá žena je naša rodina a naši priatelia. Nech boli s nami akokoľvek dlho, môžu pre nás urobiť len to, že nás odprevadia do hrobu. Prvá žena je naša duša, ktorá je často zanedbaná pre posadnutosť za bohatstvom, výhodami a slávou tohto sveta. Jedine duša nám bude robiť spoločnosť, kamkoľvek pôjdeme. Od našej starostlivosti o ňu závisí, či to bude odchod do radosti, či do večného zatratenia ...

prevzaté

ZAUJALO NÁS

DOMOV - Môj dom - Môj hrad!

ZAMYSLENIE

Zamyslel sa niekto z vás nad tým, čo znamená slovo DOMOV? Nádherná téma odporúčam! Skúste túto otázku položiť svojim deťom. Možno najsúkôr budú na vás hľať, prečo sa ich to pýtate, ale verte, že je to téma, ktorá vám umožní prežiť plnohodnotnú chvíľu pri rodinnom čaji. Najčastejšie odpovede: DOMOV - miesto, kde je moja rodina, kde sa môžem vždy vrátiť, kde máme zázemie. DOMOV - je tam, kde vieme, že nás príjmu takých, akí sme. DOMOV - kde je moja posteľ, fotografie, spomienky, zážitky, ktoré by sme za nič na svete nevymenili. DOMOV - je miesto, kde nájdeme útočište, kde nám chcú porozumieť, kde sme milovaní. DOMOV - kde sa vrátíme z dovolenky a povieme: „Všade dobre, doma najlepšie.“ Odpovede ma veľmi potešili. Ale nesmieme zabúdať na to, že sú medzi nami deti, ktoré svoj domov nemajú. Deti v detských domovoch, ktoré boli odložené, nechcené, odobraté svojim rodičom. Je ich veľa. Priznávam, nikdy som sa nejak konkrétnie nezamýšľala nad deťmi z detského domova, iba ak počas rôznych benefičných koncertov a televíznych vysielaní. Verím, že v živote neexistujú náhody, že všetko je Božia rézia. Preto som sa „musela“ stretnúť s deťmi z detského domova. Pracujem v obchodíku, kam chodia nakupovať sociálni pracovníci a zamestnanci z detského domova aj s deťmi. Prvé stretnutie - bežní zákazníci. Ale čas

strávení s nimi spôsobil to, že odrazu všetky deti v mojom srdci majú mená. Nie sú to len bežní zákazníci. Toto všetko spustilo milé, ale smutné, okáte školopovinné dievčatko, ktoré bolo privezené do detského domova pred Vianocami. Jej očká po dlhšej dobe a aj jej úsmev ma dostali - úplne do hĺbky môjho srdca. Odrazu predo mnou stalo dieťa, ktoré nemalo svoj naozajstný domov - a ono nebolo v televízii, stalo predo mnou. Mne končila pracovná zmena. Chcela som

svojej kolegyni povedať, ako sa už teším domov, ale ono to nešlo vysloviť. Prišlo mi to sebecké. Ostala som! Som za to rozhodnutie vdăčná. Čo-to som sa dozvedela o ozajstnom živote detí v detských domovoch. Úžasné stretnutie. Odrazu v mojom srdci nosím mená

tých detí a s radosťou ich odovzdávam do modlitieb. My nemáme poňatia, čo prežívajú deti, čo nemajú svoj DOMOV. Vďaka Pánu Bohu sú ľudia s veľkým srdcom, ktorí sa venujú deťom v detských domovoch - vychovávatelia, pestúni, profesionálne rodičia, dobrovoľníci - sú to ľudia, ktorí sa rozhodli týmto deťom darovať svoje srdce a kúsok domova, aby aj tieto deti vedeli odpovedať na otázku „čo pre nich znamená slovo DOMOV“. Chcem vás touto cestou poprosiť - spomeňme si v modlitbách na deti, ktoré nemajú svoj DOMOV a žijú v detských domovoch. Ďakujem!

Renáta

Panna Mária Bohorodička

Sviatok: 1. január

Výraz „Bohorodička“ sa sice vo Sv. písme nenachádza, no na viacerých miestach sa píše o Panne Márii ako o tej, ktorá porodila Božieho Syna. Pomenovanie Bohorodička nachádzame v 3. storočí v spisoch sv. Otcov ako u sv. Gregora Nazianzského, sv. Gregora Nyssenského, sv. Cyrila Alexandrijského, sv. Ignáca Antiochijského a ďalších. Ako dogmu, čiže ako článok viery bolo toto tajomstvo vyhlásené na cirkevnom sneme (koncile) v Efeze v roku 431 a neskôr aj v Carihrade v roku 555. Konciloví otcovia v Efeze prijali uznesenie, že Panna Mária je Bohorodičkou (grécky Theotókos) a že v Kristovi sú zjednotené dve prirodzenosti - božská i ľudská. Súčasne odsúdili blud carihraďského patriarchu Nestória, ktorý hľásal, že Panna Mária bola matkou Krista ako človeka, nie Boha.

V lobe Panny Márie sa vyvinulo Ježišovo ľudské telo podľa biologických zákonov. Bolo počaté z Ducha Svätého. No vieme, že Boží Syn žil už od večnosti ako druhá Božská osoba. Tento Boží Syn si zobrajal ľudské telo z Márie Panny a stal sa aj človekom. Panna Mária je Bohorodička a Ježiš Kristus je Bohočlovek. Panna Mária mu poskytla teda ľudské telo. V

kristologickom výklade žalmov sa stretávame s Pannou Máriou, poeticky opísanou ako Sväté mesto (Sion), ktoré má vznešeného Obyvateľa (napr. Ž 48, 87, 132 a iné). Pán Ježiš naozaj u nej deväť mesiacov pred narodením býval, aby mohol prísť na svet ako človek.

Aj Druhý vatikánsky koncil venoval Bohorodičke Panne Márii veľkú pozornosť. Celá VIII. kapitola hlavnej vieroučnej konštitúcie hovorí práve o nej. Koncil potvrdil doterajšie učenie a povzbudzuje všetkých, aby mali čím väčšiu úctu k tej, ktorá priviedla na svet samého Boha. Boh prišiel na svet skrzeňu a my sa tiež cez ňu najľahšie dostaneme k Bohu. Nazývame ju Kráľovnou vesmíru, Kráľovnou anjelov a má

ešte mnoho iných prílastkov. Z toho vidno, že aj sám Boh ju zahŕňa osobitnou príazňou a jej príhovor je naozaj mocnou modlitbou, ktorá dokáže vyprosiť veľké milosti. Nenadarmo sa konajú mnohé známe mariánske pobožnosti ako ruženec, litánie, večeradlo a podobne. Toto všetko je praktickým vyjadrením starej latinskej vety „Per Mariam ad Iesum“ (cez Máriu k Ježišovi).

spracoval Peter

ZO ŽIVOTA SVÄTÝCH

DETSKÉ OKIENKO

Vlak do neba

1. Rýchlo nastúpme do vlaku, čo ide do neba,
Pán Ježiš vedie ho sám.

Je tam miesta dosť pre všetkých,
pre mňa i pre teba z lásky ho pripravil nám.

Fí, fí, fí - dvere zavrieť.

Tú, tú, tú - húka vlak.

Šú, šú, šú - syčí para a už stúpame do oblak.

2. Cesta je ďaleká, musíš lístok však mať.

Ježiš chce ti ho zadarmo dať.

Ty len ver, že nám Boh dáva spasenie v ňom,
lebo má ľudí nesmierne rád.

Fí, fí, fí - rýchlo nastúpme.

Tú, tú, tú - kým je čas.

Šú, šú, šú - podte s nami, Ježiš chce spašiť všetkých nás.

Si môj Pán

1. Si môj Pán, Ježiš Kráľ,
každý deň sa zhováram s Tebou rád.

Ty si stvoril strom aj kvet,
slniečko a celý svet,
vysadil si aj náš sad.

Mám Ča rád.

2. Si môj Pán, Ježiš Kráľ,
každý deň sa zhováram s Tebou rád.

Ty si nebu hviezdy dal,
každý hriech si zo mňa vzal,
odpustil si toľkokrát.

Mám Ča rád.

3. Si môj Pán, Ježiš Kráľ,
každý deň sa zhováram s Tebou rád.

Ty si vtáčkom piesne dal,
aby som sa radoval,
si môj verný kamarát.

Mám Ča rád.

DETSKE OKIENKO

Doplň text:

Traja králi z východu ..... , ... a .....

doniesli Ježiškovi tri dary: ..... , ... a .....

Vymaľuj obrázok:

Váš Pútniček

Knižné novinky z edície YOUCAT

Aký darček ste dostali pod vianočný stromček? Mňa vždy potešia knihy a ani tohto roku tomu nebolo inak. Pod stromčekom som si ich našiel viacero, ale vrelo a hlavne mladým odporúčam tieto dve knihy z edície YOUCAT:

Katechizmus pre mládež

Katechizmus pre mladých sprostredkováva súhrn katolíckej viery, tak ako bola predložená v Katechizme katolíckej cirkvi (KKC z roku 1997), avšak jazykom primeraným mladému človeku. Nemá v úmysle a ani sa nesnaží bezpodmienečne vyčerpať všetky jeho obsahy. Kniha je písaná formou otázok a odpovedí, za každou odpoveďou sú pripojené číselné odkazy pre ďalšie upresnenie a prehĺbenie v KKC. Následný komentár má poskytnúť mladým dodatočnú pomoc, aby dokázali lepšie pochopiť danú otázku a jej význam pre vlastný život. Katechizmus pre mladých ďalej ponúka v priebežnom bočnom stĺpci doplňujúce prvky, ako sú obrázky, sumarizuje definície, citáty zo Svätého písma, citáty svätých a spoľahlivých učiteľov viery. V jeho závere nájdeme vecný a menný register, ktorý ponúka možnosť jednoducho si vyhľadať konkrétné miesta v texte.

Modlitby pre mladých

Po úspešnom katechizme pre mladých vychádza ďalšia publikácia z edície Youcat. Ponúka modlitby určené mladým a tvorcovia ju pripravili v spolupráci s mladými. V prvej časti ponúka dvojtýždenný cyklus ranných a večerných modlitieb podobný liturgii hodín, druhú časť tvoria príležitostné modlitby. V publikácii opäť nechýbajú myšlienky významných osobností ani príťažlivé ilustrácie a fotografie. Kniha sa môže pre mladých ľudí stať duchovným sprievodcom a pomôcť im vo chvíľach, keď sa im nedarí modliť alebo túzia po zmene v spôsobe modlitby.